

ΘΥΜΙΑΜΑ

Ἑβδομαδιαῖο περιοδικό • Ἀριθμ. φύλ. 8

Συντάκτης: Ἐπίσκοπος Ἱερεμίας

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΓΟΡΤΥΝΟΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΕΩΣ

ΑΠΛΑ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΑ
ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ

Ο ΝΑΟΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

1. Στό σημερινό μου κήρυγμα, ἀδελφοί χριστιανοί, θά σᾶς μιλήσω γιά τόν Ναό τοῦ Κυρίου, γιά τήν Ἐκκλησία, ὅπως ὠραῖα τόν λέγει ὁ λαός μας.

Τόν λέγουμε «Ναό» ἀπό τόν ρῆμα «ναίω», πού σημαίνει «κατοικῶ». Ὡστε λοιπόν ὁ Ναός εἶναι μία κατοικία. Κατοικία τοῦ Θεοῦ! Ἀλλά θά πεῖτε ὁ Θεός εἶναι πανταχοῦ παρών καί πῶς λέγουμε λοιπόν ὅτι κατοικεῖ σέ ἓνα κτήριο; Ναι, χριστιανοί μου, ὁ Θεός εἶναι πανταχοῦ παρών, ἀλλά στόν Ναό εἶναι καί σωματικά παρών! Ἀλλά ἔχει σῶμα ὁ Θεός; Ναι, ἀδελφοί, γιατί, κατά τήν πίστη μας, τό δεύτερο Πρόσωπο τῆς Ἁγίας Τριάδος, ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, σαρκώθηκε καί ἔγινε ἄνθρωπος. Καί σέ κάθε Ναό, λοιπόν, πάνω στήν Ἁγία Τράπεζα, στό ἱερό Ἄρτοφόριο, ὑπάρχει τό Σῶμα καί τό Αἷμα τοῦ Χριστοῦ, καί ἀπό ἐκεῖ παίρνει ὁ ἱερέας θεία Κοινωνία, γιά νά κοινωνήσει μία ἐτοιμοθάνατη γιαγιά. Αὐτό τό εἰδικό ἔχει ὁ Ναός, ὅτι σ' αὐτόν εἶναι καί σωματικά παρών ὁ Χριστός, γι' αὐτό ἔχει τό ὄνομα «Ναός».

Ἀλλά αὐτό τό κτήριο τοῦ Ναοῦ ὁ λαός μας τό λέγει καλύτερα «Ἐκκλησία». Εἶναι πολύ βαθειά στό νόημά της αὐτή ἡ λέξη, χριστιανοί μου. Γιά νά μὴν σᾶς κουράσω πολύ καί σᾶς μπερδέψω, σᾶς λέγω τόν καλύτερο καί τόν πιό σωστό ὄρισμό γιά τό τί εἶναι Ἐκκλησία: Ἐκκλησία εἶναι ἡ σύναξη – ἡ συγκέντρωση, δηλαδή – τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ (τῶν βαπτισμένων χριστιανῶν) μαζί μέ τόν ἱερέα τους, γιά νά τελέσουν τήν Θεία Λειτουργία, τήν Θεία Εὐχαριστία, ὅπως τήν λέγουν τά ἱερά μας βιβλία. Αὐτό πραγματικά, ἀδελφοί, εἶναι Ἐκκλησία. Καί ἐπειδή ἡ προσφορά τῆς Θείας Λειτουργίας γίνεται ἀπό τόν ἱερέα πάνω στήν Ἁγία Τράπεζα, πού εἶναι στό Ναό, γι' αὐτό καί ὁ Ναός πῆρε τό ὄνομα ἀπό αὐτό πού γίνεται σ' αὐτόν καί λέγεται καί αὐτός «Ἐκκλησία».

2. Ἐπειδή, λοιπόν, ἀδελφοί χριστιανοί, στόν ἱερό Ναό τελεῖται τό Μυστήριο τῶν Μυστηρίων, πού λέγεται Θεία Λειτουργία, ὅπως καί σ' αὐτόν τελοῦνται ὁμοίως ὅλα τά ἄλλα ἱερά Μυστήρια (Βάπτισμα, Γάμος κ.λπ.), καί ἐπειδή στόν Ναό ἔχουμε τήν παρουσία τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, μέ τήν θεία Κοινωνία πάνω στήν Ἁγία Τράπεζα, γι' αὐτό καί ἡ στάση μας σ' αὐτόν πρέπει νά εἶναι ἱεροπρεπής καί εὐλαβική. Νά εἶναι ὅπως τό λέγει ὁ ἱερεύς. Νά εἶναι «μετά πίστεως, εὐλαβείας καί φόβου Θεοῦ». Ἐτσι λέγει ὁ ἱερέας στό εἰδικό αἶτημα πού κάνει γιά τόν Ναό. «Ἵπέρ τοῦ ἁγίου οἴκου τού-

του», λέγει. Τόν ἱερό Ναό ὀνομάζει «ἅγιο οἶκο». Καί στήν συνέχεια ἀκούμε: «Καί τῶν μετά πίστεως, εὐλαβείας καί φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῶ», (δηλαδή, τῶν εἰσερχομένων σ' αὐτόν). Στόν Ναό τοῦ Θεοῦ, χριστιανοί μου, πρέπει νά μπαίνουμε μέ «πίστη» ὅτι ὁ χῶρος αὐτός εἶναι ἱερός καί ἅγιος. Γι' αὐτό πρέπει νά ἔχουμε «εὐλάβεια» καί «φόβο» Θεοῦ εἰσερχόμενοι σ' αὐτόν. Καί ὅταν εἰσερχόμαστε στόν Ναό πρέπει νά κάνουμε κανονικά τόν Σταυρό μας, νά ἀσπαζόμαστε εὐλαβικά τά μπροστινά εἰκονίσματα – ὄχι τοῦ Τέμπλου τά εἰκονίσματα, γιά νά μή χαλαῖμε, μέ τά πέρα-δῶθε, τήν ἱερή ἀτμόσφαιρα τῆς προσευχῆς τῶν ἄλλων – καί ἔπειτα νά καθόμαστε κάπου (στήν πλευρά τῶν ἀνδρῶν οἱ ἄνδρες καί στήν πλευρά τῶν γυναικῶν οἱ γυναῖκες) καί νά προσευχόμαστε.

Ὁ Ναός ἀγιάζεται μέ τά «βαφτίσια» του, πού εἶναι τά Ἐγκαϊνιά του. Καί ὅπως, ὅταν βαπτίζεται ἓνας, παίρνει ὡς δῶρο ἀπό τόν οὐρανό ἓνα ἄγγελο, ἀτομικό του ἄγγελο, φύλακα καί φρουρό, ἔτσι καί ὁ Ναός μέ τά ἐγκαϊνιά του παίρνει ἓναν ἄγγελο, εἰδικά δικό του, γιά νά φρουρεῖ καί νά φυλάγει τόν ἱερό τόπο. Ἕνας ἅγιος ἀσκητής, λένε τά Συναξάρια μας, μπαίνοντας σέ ἓνα Ναό εἶδε αὐτόν τόν ἄγγελο. Τήν παρουσία τοῦ ἀγγέλου σέ κάθε Ναό νά τήν σκεπτόμαστε καί μεῖς, ἀδελφοί μου, γιά νά εἶναι εὐλαβική ἡ στάση μας σ' αὐτόν. Καί ὄχι μόνο μέσα στόν Ναό, ἀλλά καί ἔξω ἀκόμη ἀπό τόν Ναό πρέπει νά ἐκδηλώνουμε τήν εὐλάβειά μας σ' αὐτόν. Ναί! Ὅταν περνᾶτε ἀπό ἓνα Ναό πρέπει νά κάνετε τόν Σταυρό μας, λέγοντας, ἂν ἔχετε εὐχέρεια, καί μία σύντομη προσευχή.

3. Οἱ παλαιοί, χριστιανοί, ἔκτιζαν τήν Ἐκκλησία τους στό κέντρο τοῦ χωριοῦ. Εἴρετε γιατί; Γιατί ἤθελαν νά δείξουν ὅτι ὅλη τους ἡ ζωή πλέκεται γύρω ἀπό τόν Ναό, γύρω ἀπό τόν Θεό, δηλαδή. Ἔστι, βγαίνοντας ἀπό τό σπίτι τους γιά διάφορες δουλειές, ἀναγκαστικά περνοῦσαν ἔξω ἀπό τήν Ἐκκλησία, γιατί αὐτή ἦταν κτισμένη στόν κέντρο τοῦ χωριοῦ καί ἔμπαιναν καί μέσα, γιά νά προσκυνήσουν τόν Χριστό, τήν Παναγία καί τόν ἅγιο τοῦ Ναοῦ. Αὐτό νά κάνετε καί ἐσεῖς, ἀδελφοί. Νά ἀγαπᾶτε τήν Ἐκκλησία τῆς ἐνορίας σας καί κάθε Ἐκκλησία καί νά πηγαίnete συχνά σ' αὐτές γιά νά προσεύχεστε. Εἶναι γλυκειά ἡ προσευχή στόν Ναό κάπου σέ μιά γωνιά μόνοι σας. Τό ἀγαποῦν ιδιαίτερα τά νέα παιδιά αὐτό καί μάλιστα αὐτά ἀγαποῦν νά πηγαίνουν καί νά προσεύχονται στά Ἐξωκκλήσια.

Χριστιανοί μου, ἄς ἀγαπήσουμε τόν ἅγιο Ναό τοῦ Κυρίου, πού εἶναι ὁ οὐρανός κάτω στήν γῆ! Αὐτή εἶναι ἡ Κιβωτός τοῦ Νῶε, πού θά μᾶς σώσει ἀπό τόν κατακλυσμό τῆς ἁμαρτίας. Στόν Ναό θά βροῦμε τόν Ἰησοῦ Χριστό μας. Θυμηθεῖτε ὅτι, ὅταν ἡ Παναγία μας «ἔχασε» τόν Χριστό, δωδεκαετῆ ὄντα, πού τόν βρῆκε; Τόν βρῆκε στόν Ναό! Ὁ Χριστός εἶναι στήν Ἐκκλησία Του. Μήν ζητᾶμε τόν Χριστό ἔξω ἀπό τήν Ἐκκλησία. Αὐτό εἶναι ἡ αἵρεση τοῦ προτεσταντισμοῦ.

Μέ πολλές εὐχές,

† Ὁ Μητροπολίτης Γόρτυνος καί Μεγαλοπόλεως Ἱερεμίας